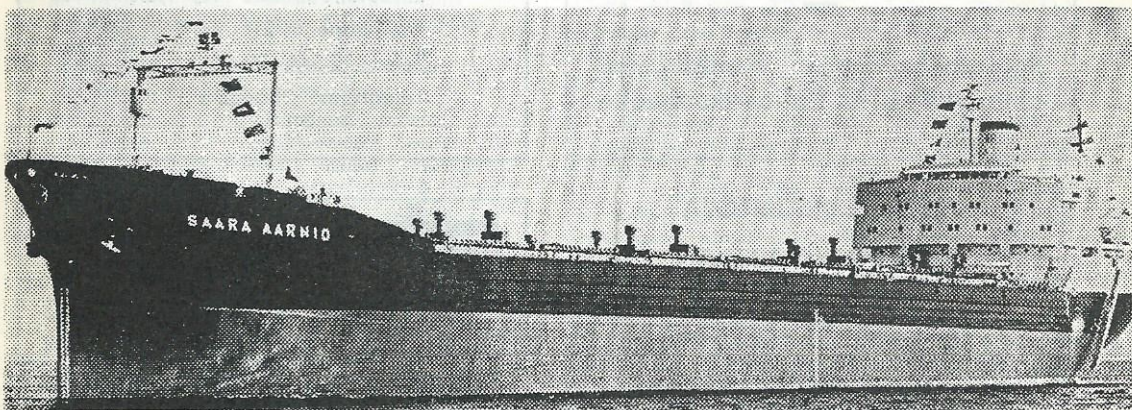

Radio-

S Ä H K Ö T T Ä J Ä

SUURIN & KAUNEIN

Kommandiittiyhtiö Palkki oy & Co:n uusi kuivalastialus m.s. Saara Aarnio on maamme suurin laiva. Sen kantavuus on 44470 dwt., pituus 211,80 m, leveys 27,50 m ja konetehto 16000 IHP. Nopeus täydessä lastissa on 17,1 solmua.

Radioaseman on toimittanut ITT.

Laivan Radiosähkötäjänä toimii helsinkiläistytö Paula Rautavaara.

KESÄKUU

•

1968

3

Kotka, Keskusk. 9. Puh. 12417 ja 12418
Työajan jälkeen:
Radio- ja tutkakorjaukset 14 827
" 63 939
sekä 14 875

Suoritamme sähkö-, merenkulku- ja radiolaitteiden asennus-, korjaus- ja huoltotöitä sekä laadimme asennussuunnitelmia maa- ja laiva-asennuksien varten.

Turun Asennuspaja

Kristiinankatu 4, Turku
Puhelin 18 294 tai 20 052

Visi-Radio Oy

Kotka, Keskuskatu 26, puh. 13 770
Työajan jälkeen puh. 62 343

**Suomen suurimman vientisataman
ainoa tutka- ja radioerikoishuolto**

OY THOMBROKERS AB

Shipbrokers - Chartering agents -
Shipowner
Et.Esplanaadikatu 18, Helsinki 13
Telephone 61 211
Telex 12-544, 12-644
Telegrams: "thombro"

**MERIMIESASUNTOJA
MAARIANHAMINAAN**

Merimieseläkekassan Fullriggaren-nimisen rakennusryhmän kolmannen talon rakentaminen on aloitettu Maarianhaminassa. Sen lasketaan tulevan asuinvalmiiksi helmi-maaliskuussa 1969. Siinä on 36 kpl 2 huoneen ja keittiön huoneistoa (58 ja 60 m²). Asunnot on varustettu sähköliesillä ja jääkaapeilla. Lisäksi tulee taloon sauna sekä pesutupa sähköpesukoneineen ja mankeleineen. Vuokran laskeaan tulevan 5—6 markkaa neliömetriltä. Taloon tulee myös joitakin autotalleja. Asunot vuokrataan aktiivivierenkulkijoille siinä järjestyksessä kuin anomukset saapuvat. Asuntoja koskevat hakemukset on lähetettävä ennen lokaakuun 1 päivää 1968 osoitteella: Sjömanspensionskassans Bostadskommitté, N. Esplanadgatan 9, Mariehamn, (puhelin 12 057).

Anomuksen tulee sisältää seuraavat tiedot: Hakijan suku- ja etunimet, Ammatti, Nykyinen toimipaikka, Postiosoite ja puhelinnumero. Onko hakija naimisissa, naimaton, leski tai eronnut. Syntymäaika, Hakijan perheen jäsenten lukumäärä ja montako yli 16 vuotiaita ja montako alle 16 vuotiaita. Haluaako hakija 58 m² tai 60 m² suuruisen huoneiston. Nykyinen asunto: montako huonetta + keittiö. Onko asunto oma vai vuokra-asunto. Erikoisia toivomuksia. Allekirjoitus.

Startrading oy-ab

FABIANINKAU 5 FABIANSGATAN

 Huolto/Service 634 519
Myynti/Försäljning 653 590 telex 12-1489
kontt.aian jälkeen } 652 809
eft. kontorstid }

STARTRADING

- Myy ja huollaa laivaraadiolaitteita, tutkia, kaikuluotaimia, hyrräkompassseja ja automaattiohjauslaitteita.
- Försäljning och service av fartygsradio, radar, gyrokompasser och autostyrnings apparater.

Huom.

*Kukkapalveluohjeet
ja maksut ovat
muuttuneet*

Radiosähköttäjä

19. 6. 1968

N:o 3 1968 Kansainvälisten radiosähköttäjäien äänenkannattaja

Kesäkuu Julkaisija: Suomen Radiosähköttäjäliitto r.y., H:ki

19. vuosikerta Pää- ja vastaava toimittaja P. Siili

("Radiolennätin" 1930-31 - "Radio OH" 1932-49 - "Radiosähköttäjä" 1950-)

IMCO:n radioliikenne-alakomitea pohti turvallisuuskysymyksiä

Inter-Governmental Maritime Consultative Organizationin radioliikenne-alakomitea piti kokouksen Lontoossa 8.—11. 4. -68. Kokouksessa käsiteltiin merenkulun turvallisuuden tärkeintä osaa, radioturvallisuutta. Työjärjestykseen sisältyivät mm. seuraavat asiat:

- radioyhteydet satelliittien välityksellä
- merihätätilanteiden turvallisuusjärjestelmä
- suuntimalaitteiden käyttö MF-radiopuhelintaajuuksilla
- radioaseman sijainti suurissa laivoissa
- radiotekniikan kehityssuunnaukset

Satelliittiyhteyksien käsittelyssä todettiin, että saattaa kulua vielä vuosikymmeniä, ennen kuin sopiva satelliittijärjestelmä saadaan palvelemaan merenkulun navigointia ja tietoyhteyksiä. Satelliittijärjestelmän kustannukset voivat muodostua vaikeaksi kynnykseksi. Asiaa päätettiin kuitenkin tutkia erityisesti taajuuksien järjestelyn kannalta. Satelliittiyhteydet tulevat ilmeisesti uudelleen esille kaikissa tulevilla kokouksissa.

Eniten aiheutti keskustelua työjärjestyksen kolmas kohta, merihätätilanteiden radioturvallisuusjärjestelmä. Käsittelyssä kiinnitettiin huomiota radiolaitteita koskevien määräysten ja niiden soveltamisen yhdenmukaistamiseen, autoalarmien heikkouksiin, velvollisuuteen pitää radiosähkötys- ja radiopuhelinpäivystystä, 500 kHz:n kuunteluun ja kansallisiin määräyksiin radiosuuntimalaitteista. Norjan varustamojärjestöjen oli määrä ehdottaa kokouksessa radikaalisia muutoksia nykyiseen turvallisuusjärjestelmään.

Tämän ehdotuksen vastapainoksi laativat poh-

joismaiset radiosähköttäjäjärjestöt kokoukselle vetoituksen, joka on julkaistu toisaalla lehdessämme. Kokouksessa käsiteltiin noin viisitoista erilaista ehdotusta ja keskustelu niistä oli haparoivaa. Ne edustajat, joilla oli asiantuntemusta ja omakohtaista kokemusta 500 kHz:n ja 2182 kHz:n kuuntelusta, kannattivat tietenkin 500 kHz:n sähkötyspäivystystä. Tanskan, Norjan ja Suomen edustajat pitivät asiallisena säilyttää nykyinen järjestelmä ennallaan. Sitä kannattivat mm. Hollannin ja Kanadan edustajat. Radiopuhelimen ja 2182 kHz:n heikkoudet saivat kokouksessa osakseen ansaittua huomiota. Todella pätevän ja teknisesti perustellun selvityksen 500 kHz:n ja 2182 kHz:n hyvistä ja huonoista puolista esitti ITF:n edustaja, englantilainen Mr. K. A. Murphy. Toivomme, että voimme julkaista hänen selostuksensa lehtemme seuraavassa numerossa. Kuten melkein kaikki työjärjestyksessä olleet asiat, niin myöskin kohdan 3, "Maritime Distress System" käsittely siirrettiin seuraavaan kokoukseen. 500 kHz:llä suoritettava sähkötyspäivystystä ei käsitelty lainkaan.

Loppupäätelmänä kokouksesta voidaan sanoa, että 500 kHz:n kannatus kansainvälisenä hätä- ja kutsutaajuutena sai odotettuaikin vahvempaa kannatusta eikä nykyistä hätäliikennejärjestelmää ehdotettu muutettavaksi. Samat asiat tulevat uudelleen esille seuraavassa kokouksessa, joka pidetään vuoden 1969 alkupuolella. Liittomme seuraa asioiden kehitystä yhdessä pohjoismaisten radiosähköttäjäjärjestöjen ja ITF:n kanssa ja toivoo, että kaikista maista radioturvallisuuskysymyksiä käsittelemään lähetettävät edustajat edustaisivat myös käytännön asiantuntemusta.

OIKAISU

Radiosähköttäjä-lehdessä no 2/68 olleessa pääkirjoituksessa esitetyn kannanoton johdosta on Merenkulun Työnantajaliitto 24. 4. 68 liitolle lähettämässään kirjeessä kiinnittänyt liiton hallituksen huomiota mainittuun pääkirjoitukseen, jossa mm esitetään konepuolen palkkakirjanpidon korvauksesta: "Merellä tehdystä konehenkilökunnan kirjanpitytyöstä maksetaan ylityökorvaus kuten muustakin kirjoitustyöstä". Merenkulun Työnantajaliitto toteaa kirjeessään: "Tulkintanne ei ole yhtäpitävä sopimuksen pöytäkirjamerkintä 1:n kanssa, sillä radiosähköttäjä ei voi saada pöytäkir-

jamerkintä 1:ssä mainitun korvauksen lisäksi ylityökorvausta".

Liiton hallitus ei ollut tietoinen manitussa pääkirjoituksessa esitetystä tulkinnasta ennen sen julkaisemista.

Edellä olevaan viitaten liiton hallitus kiinnittää jäsentensä huomiota Merenkulun Työnantajaliiton ilmoitukseen, että mikäli radiosähköttäjäit rekevät konepuolen palkkakirjanpitoon kuuluvia tehtäviä ylityönä, on työnantajapuoli ilmoittanut, ettei se maksa siitä enää pöytäkirjamerkintä no 1:ssä mainitun korvauksen lisäksi ylityökorvausta,

Pohjoismaiden Radiosähkötäjäjärjestöjen vetoamus

Sen johdosta, että IMCO:n (Inter-Governmental Maritime Consultative Organization) radio-liikenne-alakomitean (Sub-committee on radio communications) Lontoossa 8–11 päivinä huhtikuuta 1968 pidettävän kokouksen työjärjestyksen mukaan kokouksessa oli määrä käsitellä ehdotuksia, jotka huonontaisivat merenkulun radioturvallisuuspalvelua, lähetettiin pohjoismaiden radiosähkötäjäjärjestöjen puolesta huhtikuun 5 päivänä 1968 mainitulle radioliikenne-alakomitealle seuraava vetoamus:

Viittaamme International Chamber of Shipping'in kirjeeseen COM III/9/1, joka on radioliikenne-alakomitean neljännen istunnon esityslistan kilmanrena kohtana.

Yllämainitun asiakirjan 7 kohdassa ICS huomauttaa, että radiosähkötyslaitteilla varustettujen laivojen suuressa enemmistössä nykyään voimassa olevien määräysten mukaan on vain yksi radiosähkötäjä, joka on velvollinen pitämään turvallisuus-päivystystä 500 kc:llä 8 tuntia vuorokaudessa, kun taas automaattinen hälytyslaite on toiminnassa 16 tuntia vuorokaudessa.

Kahdeksannessa kohdassa tehdään johtopäätös, että "jos turvallisuuspäivystys automaattisella hälytyslaitteella on tehokas 16 tuntia, sen pitäisi olla yhtälailla tehokas myös läpi vuorokauden". Tämä johtopäätös perustuu nähtävästi olettamukseen, että automaattisen hälytyslaitteen suorittama kuuntelu on yhtä tehokas kuin radiosähkötäjän suorittama. Vaikka myönnämme, että automaattisten hälytyslaitteiden teknillinen taso on jonkin verran parantunut viime vuosikymmenten aikana, meidän on huomautettava, että monissa tapauksissa automaattisen hälytyslaitteen suorittamaa kuuntelua ei voi verrata ihmisen suorittamaan radiopäivystykseen.

Ihmisen suorittama radiopäivystys on varmempi esimerkiksi:

- kun radiomerkit ovat heikot,
- kun radiomerkit ovat ilmastohäiriöiden tai toisten asemien vääristämät,
- kun hälytysmerkkejä ei lähetetä oikein, johtuen esimerkiksi viallisesta hälytysmerkinantolaitteesta.

Kohdassa 9 ICS toteaa, että "on huomioitava myös toimet, jotka vaaditaan merihädässä olevalta radiosähkötyslaivalta, joka jostakin syystä ei kykene lähettämään hälytysmerkkejä laivan laitteilla". Suurin syy miksi laivat monissa tapauksissa eivät lähetä hälytysmerkkejä on ajan puute, kun sensijaan radiosähkötäjä usein lyhyessä hätäsanomassa onnistuu antamaan riittävät tiedot paikasta ja tarvittavasta avusta.

Varsinkin sellaisissa tapauksissa missä on käytettävissä hyvin vähän aikaa, mahdollisuus saada käsiinsä kannettava pelastusveneradio sekä lasketa vesille pelastusveneet on erittäin rajoitettu.

Ainoa mahdollisuus sellaisessa merihätätilanteessa olevalle alukselle kiinnittää toisten alusten huomio, on usein lyhyt tiedoitus 500 kc:llä, jonka vastaanottaa toinen radiosähkötäjä laivassa tai maaradioasemalla.

Jokainen ihmisen suorittaman turvallisuus-päivystyksen supistus merkitsee vähemmän kuuntelua suorittavia sähkötäjiä ja näinollen pienempiä mahdollisuuksia, että hätämerkkejä kuulaisiin.

Varsinkin valtamerialuksilla jokainen ihmisen suorittaman turvallisuus-päivystyksen supistus olisi kohtalokas.

Mitä tulee pikamerkkiin (XXX) ja varoitusmerkkiin (TTT), jotka mainitaan kiidissa 10 ja 11, samat olosuhteet pätevät niihin kuin hätämerkkiinkin. On mahdollista, että valikoivat kutsujärjestelmät joskus tulevaisuudessa osoittavat olevansa niin tehokkaita, että kysymys ihmisen suorittamasta turvallisuus-päivystyksestä voidaan ottaa tarkastuksen kohteeksi. Vaikuttaa kuitenkin tällä hetkellä asiaankuulumattomalta punnita ihmisen suorittaman turvallisuus-päivystyksen kestoaikaa valikoivan kutsujärjestelmän valossa, jota ei ole vielä käytännössä kokeiltu siirtyvässä meriliikenteessä.

Lisäksi pyydämme, ettei IMCO kiirehtisi valikoivan kutsujärjestelmän käyttöönottamista, koska se ei ole joidenkin vuosien aikana osoittautunut yhtä luotettavaksi kuin ihmisen suorittaman päivystykseen 500 kc:llä perustuva turvallisuus-järjestelmä on vuosikymmenten aikana osoittautunut.

Lopuksi haluamme korostaa, että tulokselliselle hätätapauksen käsittelylle on tärkeää, että sähkötäjällä on riittävä kokemus turvallisuusliikenteen hoitamisessa. Jokapäiväinen ihmisen suorittama päivystys 500 kc:llä on vuosien aikana osoittautunut varmimmaksi tavaksi saada tämä tärkeä kokemus ja siksi kehoitamme IMCO:a välttämään niiden määräysten muuttamista, jotka turvaavat tämän välttämättömän kokemuksen saamisen.

Pohjoismaiden radiosähkötäjäjärjestöjen puolesta

Radiotelegrafistforeningen af 1917

S. Bøje Larsen

PIKATIEDOTUS JA SUOMI

UIT ja hajatietoja Suomen teleyhteysistä

Varsinaisesti vasta viime vuosisata saattoi ihmiskunnan niin sanotun sähköisen pikatiedotuksen piiriin. Satoja vuosia jatkunut kokeilu- ja kehitystyö johti vihdoin siihen, että vuonna 1837 ensimmäinen sähkösanomia välittävä sähkölennätin aloitti toimintansa. Alan pioneereista lienevät meille tutuimmat Wheatstone ja Morse sekä ensimmäisistä käyttäjistä Englannin rautatiet. Ranskassa ensimmäiset lennätinlinjat rakennettiin v. 1845, Itävalta-Unkarissa ja Belgiassa vuotta myöhemmin, Italiassa 1847, Sveitsissä 1852 ja Venäjällä 1853.

Vasta kun Werner Siemens pystyi vuonna 1847 päälystämään kuparilangan guttbergalla, tuli mahdolliseksi lennätinkaapeleiden lasku meriin ja vesistöjen poikki. Erikoisesti 1850-luku oli ensimmäisten merikaapeleiden aikaa. Atlantin poikki saatiin yhteys vuonna 1858 ja elokuun 5 päivänä kulki tällä kaapelilla ensimmäinen sanoma.

Nykyisen Suomen alueelta löydämme seuraavia sähköisen lennättimen merkkitapauksia: Helsingin ja Pietarin välinen sähkölennätinyhteys on peräisin vuodelta 1855; yhteys Ruotsiin Tornion kautta vuodelta 1860 sekä Uudenkaupungin kautta merikaapelissa vuodelta 1869.

Ellemme puheliniikenteen peruskokeiluihin tässä yhteydessä lähemmin puutu, on meidän kuitenkin mainittava kaksi amerikkalaismiestä Gray ja Bell, jotka samana päivänä olivat anomassa patenttia keksimälleen puhelimelle helmikuun 14 päivänä 1876. Bell voitti kilpailun muutaman tunnin marginaalilla ja hänen laitteillaan puhuttiin v. 1877 ensimmäinen tiedonanto erään sanomalehden toimitukseen Bostonissa. Seuraavana vuonna puhelin otti ensi askeleitaan Euroopan puolella, Englannissa.

Puhelimen kehityksessä USA oli jatkuvasti johdossa. Pitempien matkojen yhteydet vaativat parempaa linjatekniikkaa, jonka luojana tunnetaan Pupin ja hänen kaapelinsa vuodesta 1900 lähtien. Puhelin valtasi maita seuraavina vuosikymmeninä. Atlantin poikki avattiin npuhelinyhteys 7. 1. 1927 Englannin ja USA:n välillä — radioteitse. Kaapelitekniikka ei vielä siihen yltänyt. Kun meren pohjaan laskettavat puhelinkaapelit vaativat pitkäikäisiä ja vahvoja vahvistinlaitteita valtamerikaapeleihin, kesti aina vuoteen 1956 ennenkuin tällainen kaapeli pystyttiin laskemaan. Nyt näitä ja tekniikaltaan parannettuja kaapeleita on Atlantilla useampia ja viitisen vuotta sitten sellainen laskettiin Tyynen valtameren poikki.

Maassamme perustettiin ensimmäisiä paikallisia puhelinlaitoksia vuodesta 1878 lähtien ja osan niistä yhdistyessä muodostui Etelä-Suomeen v. 1894 ensimmäinen laajempi yhtiö. Kansainväliseen puhelinliikenteeseen Suomi pääsi mukaan heikoholla Pietari—Viipuri yhteydellä v. 1909 ja kunollisella Pietari—Helsinki yhteydellä v. 1914.

Suomen ja Ruotsin välinen puhelinyhteys saatiin merikaapelilla aikaan vuonna 1928.

Kansainvälistä lennätinliikennettä välitettiin maastamme myös puolustuslaitoksen hallussa olleiden radioasemien kautta vuodesta 1919 lähtien. Nämä asemat välittivät samalla radiosanomomia laivojen ja mantereen toimipaikkojen kesken. Puhelinliikenne laivojen kanssa alkoi maassamme v. 1928.

Edellä olemme maininneet hajanaisia yksityiskohtia pikatiedotusliikenteen kehityksestä. Kuten saattaa arvata, tämä kehitys on vaatinut tehokasta kansainvälistä yhteistoimintaa ja yhteistoiminnan halua sekä sopimuksia niin tekniikan kuin liikenteen yhtenäistämisen osalta. Yhdeksännentoista vuosisadan puolivälissä olivat eräät Euroopan maat tehneet keskenään rajoitettuja lennätinsopimuksia, mutta vasta Pariisin kansainvälinen lennätinkonferenssi vuonna 1865 sai aikaan laajemman kansainvälisen sopimuksen siihen kuuluvine lennätinohjesääntöineen ja taksataulukkoineen.

Nämä sopimukset eivät pitemmälti olleet enää riittäviä. Niinpä vuonna 1865 toukokuun 17 päivänä, kaksi kuukautta kestäneen konferenssin päätteeksi, 21 Euroopan maata allekirjoitti Pariisissa ensimmäisen laajemman kansainvälisen telealan sopimuksen. Kansainvälinen lennätinliitto kansainvälisen pikatiedotusliiton (l'Union Internationale des Télécommunications, lyhennettynä UIT — englanniksi ITU) edeltäjä oli syntynyt. Liiton jäsenmäärä oli vuonna 1948 80 ja siihen kuuluu vuoden 1968 alkaessa 133 jäsenvaltiota. Suomi on ollut jäsen vuodesta 1920 lähtien.

Pariisin lennätinkonferenssissa v. 1865 annettiin vieläkin voimassa olevat suuntaviivat liiton toiminnalle. Sen päätehtävät ovat pikatiedotusalan kansainvälisen yhteistyön edistäminen ja teknillisen kehityksen tukeminen sekä jäsenmaiden työn yhtenäistäminen näillä aloilla.

Vuonna 1868 liiton pysyvä toimisto aloitti työnsä Bernissä ja vuonna 1948 toimisto siirrettiin Geneveen. Omiin suojiin Place des Nations'in varrelle Genevessä pääsi toimisto siirtymään vuonna 1962. Siellä on UIT:n pääsihteerin ja sihteeristöjen, kansainvälisen taajuuksien luettelotoimikomitean (IFRB:n) sekä hallintoneuvoston työ- ja kokoontumispaikka. Sinne saapuu ympäri maapallon pikatiedotustoimintoja koskevia tietoja edelleen toisille hallinnoille toimitettaviksi ja siellä laaditaan alan kansainväliset luettelot hallinnoille jaettaviksi. Siellä valmistellaan alan konferenssit sekä sinne kerätään eri maiden konferenssiehdotukset ja toimitetaan kaikkien hallintojen tutkittaviksi ennen kulloinkin pidettävää konferenssia. Liitto ei itse hoida eikä omista kansainvälisiä pikatiedotusyhteyksiä, mutta suorittaa pikatiedotusalojen liikenteellistä ja teknillistä tutkimustyötä ja koordinointia.

Valmisteleva kansainvälinen radiokonferenssi pidettiin Berliinissä v. 1903 ja samassa paikassa v. 1906 ensimmäinen varsinainen radiokonferenssi. Siihen osallistui 26 maata. Silloin sai kaikille nykyisin tuttu SOS-yhdistelmä kansainvälisen hyväksynnän hätämerkkinä.

Vuonna 1925 Pariisissa pidetyssä lennätinkonferenssissa perustettiin kaksi kansainvälistä neuvoo-antavaa komiteaa, joiden työhön jäsenmaat ja alan yksityisyrietykset mm. osallistuivat. Toinen käsitteli lennätintekniikkaa ja toinen puhelintekniikkaan liittyviä kysymyksiä. Vuonna 1927 perustettiin radioteknillisiä kysymyksiä käsittelemään kolmas, vastaavanlainen komitea. Kaksi ensimmäistä komiteaa yhdistettiin vuonna 1959. Kaikki nämä komiteat valmistelevat alojensa osalta suosituksia, jotka tähtäävät teknillisen kehityksen vaatimien yhtenäisten standardien luomiseen.

Toisen maailmansodan jälkeistä radiotaajuuksien jakoa selvittelemään perustettu Atlantic Cityn täysivaltaisten edustajien konferenssissa v. 1947 kansainvälinen taajuuksien luettelomiskomitea (IFRB). Sen toiminta on edelleen jatkunut. Sen toimesta luetteloidaan kaikki kansainvälisesti merkittävät radioasemat ja se lähinnä huoltaa kaikki taajuuksien jakoa koskevat kysymykset.

Kansainvälisen pikatiedotusliiton, jonka jäsenmaat muodostavat, toimielimet ovat seuraavat:

1. täysivaltaisten edustajien konferenssi,
2. hallinnolliset konferenssit,
3. hallintoneuvosto,
4. sen pysyvät elimet:
 - a) pääsihteeristö,
 - b) kansainvälinen taajuuksien luettelomiskomitea (IFRB),
 - c) kansainvälinen neuvoo-antava radiokomitea (CCIR) ja
 - d) kansainvälinen neuvoo-antava lennätin- ja puhelinkomitea (CCITT).

Täysivaltaisten edustajien konferenssi käyttää liiton ylintä valtaa. Se kokoontuu normaalisti edellisen vastaavan konferenssin määräämässä paikassa ja määräämässä aikana. Se tarkistaa pikatiedotusyleissopimuksen ja antaa pääsuuntaviivat seuraavaan vastaavaan konferenssiin saakka, tarkistaa hallintoneuvoston raportin, laatii liiton budjetin, valitsee pääsihteerin ja varapääsihteerin sekä hallintoneuvoston jäsenet, tarkistaa liiton ja muiden kansainvälisten järjestöjen väliset sopimukset ja käsittelee muita liiton peruskysymyksiä.

Hallinnolliset konferenssit saattavat olla yleismaailmallisia tai alueellisia konferensseja. Niissä yleensä käsitellään tarkoin määriteltä pikatiedotuksen erikoisalaa tai erikoisan osaa. Niiden kokoontumisesta voi päättää edellinen hallinnollinen konferenssi. Ne voidaan kutsua kokoon myös määrätyn jäsenmäärän sitä pääsihteeriltä pyydettyä tai sitten hallintoneuvoston ehdotuksesta.

Hallintoneuvoston muodostaa 29 jäsenmaata määräämässä edustajan välityksellä. Hallintoneuvoston jäsenet valitaan täysivaltaisten edustajain konferenssissa ja he ovat velvolliset toiminnassaan

olemaan kotimaastaan riippumattomia kansainvälisiä virkamiehiä ilman kansallista etuajattelua. Hallintoneuvosto on kahden täysivaltaisten edustajien konferenssin välisenä aikana liiton ylin elin.

Pääsihteeristöä johtaa pääsihteeri varapääsihteerin avustamana. Heidän toimiaikansa kestää kahden täysivaltaisten edustajien konferenssin välisen ajan, mutta heidät voidaan valita virkaansa uudelleen. Pääsihteeri vastaa toiminnastaan täysivaltaisten edustajien konferenssille ja kahden tällaisen konferenssin välisenä aikana hallintoneuvostolle. Hänen valvonnassaan suoritetaan UIT:n hallinnollinen toiminta niin taloudellisessa kuin muussakin mielessä. Hän valvoo, että yhteys YK:hon ja sen muihin pysyviin elimiin säilyy ja että kehityksille pikatiedotusallalla annettavaa teknillistä apua hoidetaan tehokkaasti. Pääsihteerin apuna suurisuuntaisissa kysymyksissä avustaa suppeahko järjestelykomitea.

Kansainvälisen taajuuksien luettelomiskomitean (IFRB) muodostaa 5 riippumatonta jäsenmaan edustajaa. Heidän tehtävistään voidaan lyhentäen mainita

- taajuuksien järjestelmällinen luettelointi kulloinkin voimassa olevat radio-ohjesäännön määräykset huomioiden,
- velvollisuus antaa jäsenmaille opastusta taajuuksien tehokkaassa ja oikeassa käytössä ja
- taajuuksien jakoa käsittelevien radiokonferenssien valmisteleminen sekä
- pitää ajan tasalla taajuuskysymyksiä koskevat luettelot ja asiakirjat.

Kansainväliset neuvoo-antavat komiteat (CCIR ja CCITT), laativat alansa koskevia suosituksia jäsenmaiden lennätinhallinnoille. Ne myös tutkivat eri konferenssien niille asettamia kysymyksiä ja lähettävät alansa konferensseille omia suosituksiaan huomioitaviksi. Näiden komiteoiden työhön voivat itseoikeutetusti osallistua jäsenten ja yhtyneiden jäsenten hallinnot sekä kaikki sitä haluavat tunnustetut yksityisyrietykset vastaavan jäsenen tai yhtyneen jäsenen suostumuksella.

Täysivaltaisten edustajien konferenssissa laadittuun Pikatiedotusyleissopimukseen sisältyviä määräyksiä täydentävät

- lennätinohjesääntö,
- puhelinohjesääntö,
- radio-ohjesääntö ja
- radiolisiohjesääntö.

Pikatiedotusyleissopimus vaatii jäsenmaiden ratiioinnin ja ohjesäännöt lennätinhallintojen hyväksynnän ennenkuin niiden myöntämät etuudet ja niiden asettamat velvoitteet ulottuvat kyseiseen jäsenmaahan.

Liiton viralliset kielet ovat englanti, ranska, espanja, venäjä ja kiina, joista kolme ensimmäistä ovat liiton työkieliä. Riidanalaisissa tapauksissa pidetään ranskankielistä tekstiä määrääväenä.

Liiton menot peitetään jäsenten ja yhtyneiden jäsenten maksusuorituksilla. Kukin jäsen valitsee maksuluokkansa vapaasti määrittämällä suoritusyksikköjensä lukumäärän 14 eri mahdollisuutta si-

sältävästä taulukosta, jonka rajat ovat 30 sekä 1/2 yksikköä. Suomi osallistuu menoihin 3 yksikön mukaan.

Mainittakoon tässä yhteydessä, että UIT:ssä työskentelee tällä hetkellä noin 450 pysyvää virkailijaa sekä esim. konferenssiaikoina lisäksi huomattava määrä tilapäisvoimaa.

UIT on vuodesta 1947 ollut Yhdistyneiden Kansakuntien erityisjärjestö. Tässä mielessä liiton toiminta on kohdistunut kehitysmaiden pikatiedotusalan teknilliseen apuun. UIT on ollut mukana järjestämässä alan asiantuntijoita kyseisiin maihin sekä luomassa koulutusmahdollisuuksia. Suomi on myös osallistunut kumpaankin työmuotoon.

UIT:n tulevaisuus antaa aavistuksen edelleen laajenevista kehitysmahdollisuuksista. Huhtikuussa 1965 singottiin avaruuteen ensimmäinen kaupallista liikennettä palveleva telesatelliitti "Early Bird". Kokeilutyö on hyvässä vauhdissa ja olemme omakohtaisesti saaneet sen toiminnasta nähdä tv:n välityksellä sekä lukea sanoma- ja aikakauslehdistä kuvauksia. Se toi heti alkuun yli 200 puhelinkanavaa Euroopan ja USA:n välistä puhelinliikennettä palvelemaan, vaikka ne eivät kaikki ole olleet yleisen liikenteen käytössä. Tv-ohjelman siirtomahdollisuus syntyi samalla. Viime tiedot ovatkin tässä suhteessa antaneet vain myönteisiä aavistuksia. Kehitys jatkuu nopeasti ja varsinaiset telesatelliitit ovat jo avaruudessa Atlantin ja Tyynen valtameren yllä. Entistä tehokkaampia singotaan vielä kuluvan vuoden aikana maan kierto liikkeen kanssa synkronisille radoille.

Kuten jo aikaisemmin mainitsimme, on Atlantin poikki ehditty viimeisen vuosikymmenen aikana laskea useita puhelinkaapeleita, joiden välityskapasiteetti oli osaksi samaa suuruusluokkaa ja esim. TAT 5:ssä huomattavasti suurempi kuin olevien satelliittien. Transistoroitu valtamerikaapelitekniikka on nimittäin jo käytäntöön sovellettavissa ja siten valmiina palvelemaan teleliikennettä. Tätä kehitystä on osaltaan kuitenkin hidastanut pyrkimys satelliittien avulla tapahtuvan välityksen kehittämiseen, vaikka se ei ainakaan alkuvuosina tule kannattavuudessa voittamaan kaapelivälitystä. Toivottavasti tilanne lähivuosina kehittyä satelliiteille edulliseen suuntaan. Televisiotoiminnalle telesatelliitit ovat jo nyt voineet tehdä suuria palveluksia. Telesatelliittitoiminta tulee edelleen kehittämään ja korostamaan kansainvälisen yhteistoiminnan merkitystä ja suoranaista lisääntyvää välttämättömyyttä.

Lukijaa kiinnostanee kansainvälisen pikatiedotusliikenteen nykytilanne myös Suomen osalta. Sen vuoksi olemme poimineet tähän muutamia sitä koskevia täydentäviä tietoja.

Vuoteen 1928 saakka oli sähkösanoma ainoa pikatiedotusmuoto, jolla Suomesta voitiin päästä ulkomaille. Nykyisin sähkösanomaliikenne on eurooppalaisessa liikenteessä vähenemässä puhelin- ja telexliikenteen voittaessa alaa. Ulkoeurooppalaisessa liikenteessä sen sijaan sähkösanomilla on edelleen vankka asema.

Posti- ja lennätinlaitoksella on suorat radiolennätinyhteydet Varsovaan, Itä-Berliiniin, Hampu-

riin, Roomaan, Kairoon, New Yorkiin, Shanghaiin, Rio de Janeiroon ja Buenos Airesiin sekä kaapelilyhteydet Moskovaan, Leningradiin ja New Yorkiin. Eniten sähkösanomia lähetetään Ruotsiin. Seuraavina ovat Englanti ja Länsi-Saksa.

Suomesta on puhelinyhteys kaikkiin Euroopan maihin. Täältä voidaan puhua myös 31 Aasian maahan, 52 Afrikan maahan, 44 Pohjois- ja Etelä-Amerikan valtioon ja 14 Australian osavaltioon. Suurin puhutunva suuntautuu Ruotsiin ja seuraavina ovat Tanska, Länsi-Saksa, Norja ja Iso-Britannia.

Suorat puhelinyhteydet Suomesta on 11 Euroopan maahan sekä kaksi yhteyttä Amerikkaan. Suomen ja Ruotsin puhelinliikenne on puoliautomaattinen. Euroopan maihin on puhelinyhteydet hoidettu kaapeliteitse ja muualle osaksi radioteitse, joko Lontoon, Pariisin tai New Yorkin kautta. Radioyhteyksien liikenneajoista riippuu, miten kauan puhelua joutuu odottamaan. Liikemaailma sekä lehdistö ovat huomattavimmat puhelujen käyttäjät.

Uusin tulokas pikatiedotusliikenteessä on telex. Meillä se otettiin ulkomaan tietoliikenteen käyttöön v. 1946 minkä jälkeen sen käyttö on lisääntynyt huomattavasti. Se on Suomessa kokonaan automatisoitu ja kansainvälisestä liikenteestä hoidetaan yli 90 % automatisoiduissa verkoissa. Tällä hetkellä on Suomesta telexyhteydet kaikkiin muihin Euroopan maihin paitsi Albaniaan. Yhteydet ovat myös lähes 100 Euroopan ulkopuolella olevaan maahan. Suora yhteys on 16 Euroopan maahan minkä lisäksi on yhteispohjoismainen yhteys New Yorkiin.

Suurin liikenne on Länsi-Saksaan, joka on koko telexliikenteen kotimaa. Automaattiyhteys on tällä hetkellä 16 Euroopan maahan.

Kuten hyvin tiedämme voidaan sähkösanomia ja puhelua toimittaa myös merellä liikkuville laivoille joko suomalaisten tai ulkomaisten rannikkoradioasemien välityksellä. Vuoden 1967 tilastojen mukaan ovat suomalaiset rannikkoradioasemat välittäneet noin 35.000 sähkösanomaa ja lähes 150.000 puhelua.

Suurten urheilutapahtumien, valtiotoverailujen, konferenssien yms. aikana joutuu posti- ja lennätinlaitos järjestämään myös ylimääräisiä yhteyksiä Suomen ja muiden maiden välillä.

Laitos vuokraa myös yhteyksiä vakinaiseen käyttöön. Yksi tällainen vuokrattu yhteys on ns. "Kuuma linja".

Nykyajalle on ominaista kiivas elämäntahti, joka vaatii yhä nopeampia yhteyksiä ja uusien tieteellisten ja teknillisten menetelmien käyttöönottoa myös tietoliikenteen alalla. Pikatiedotusliikenteen alalla niin meillä kuin muuallakin maailmassa pyritään nopeuttamaan liikennettä lisäämällä yhteyksiä ja automatisoimalla liikenne. Näiden päämäärien toteuttaminen vaatii huomattavia pääomia. Valitettavasti meillä Suomessa valtion kireä rahatilanne on ollut esteenä näiden koko maan hyväksi suunniteltujen toimenpiteiden riittävän nopealle toteuttamiselle.

Aki

HUOMIO

TÄRKEÄ TIEDOTUS HERROILLE SÄHKÖTTÄJILLE

Palvelemme Teitä erittäin edullisesti ja varmasti Kielin kanavassa.

Päivä- ja yöpalvelu. Edulliset hinnat pienissäkin tilauksissa.

Keskustelkaa asiasta koko laivahenkilökunnan kanssa ja tilatkaa uusi Suurluettelo. Uusi luettelo matkaradioista on nyt saatavissa.

Tilatkaa jo tänään kokeeksi niin voimme henkilökohtaisesti neuvotella edullisista toimitusehdoistani.

Suurempia tilauksia voimme toimittaa myös tanskalaisiin satamiin.

Kirjoittakaa jo tänään, se on Teille edullista.

Firma Werner Gerberding 23 Kiel, Nietzschesstr. 29

Telefon: Kiel 50 342 - Telegramme: 50 342 Gerberding Kiel

Radiopuhelumaksut muuttuvat 1. 7. 1968

Posti- ja lennätinhallitus on 29. 2. 1968 vahvistanut uudet radiopuhelumaksut, jotka tulevat voimaan 1. 7. 1968. Tähän liittyy myös eräitä muutoksia ja tarkistuksia:

- maksujen perustana ovat puhelujen välitykseen käytetyt radiolaitteet (VHF, MF, HF),
 - niissä tapauksissa, joissa se on pohjoismaisen sopimuksen mukaan ollut mahdollista, on maksut suomalaisten laivojen suorista puheluista määrätty kultafrangiarvoa alemmiksi,
 - laivamaksut on vastaavasti tarkistettu,
 - vyöhykejako poistetaan VHM- ja MF-puhelulta sekä supistetaan kahdeksi HF-puhelujen osalta.
- Uusi HF-vyöhyke I rajoittuu seuraavien linjojen väliin:
- Kaminin niemimaasta 45° pituuspiiriä pitkin pohjoiseen: Ouessantista länteen pituuspiirille 15° ja sitä pitkin 60° leveyspiirille, josta Grönlannin eteläkärkeen. HF-vyöhyke II käsittää kaikki muut vesialueet,
- pikapuhelujen poistaminen Suomen sisäisestä sekä pohjoismaiden välisestä laivaradioliikenteestä (Suomi, Ruotsi, Norja, Tanska):

radiopuhelu voidaan välittää pikapuheluna ainoastaan lankamatkan osalta. Sitä ei kuitenkaan välitetä pikapuheluna suoraan Suomesta laivalle tai laivalta Suomeen suuntautuvassa liikenteessä eikä pohjoismaisessa liikenteessä,

- vastapuhelujen salliminen suunnassa laiva-suomal. rannikkoesma—Suomi: radiopuhelu voidaan välittää vastapuheluna laivalta suomalaisen rannikkoaseman kautta Suomeen. Vastapuhelu edellyttää aina vastaanottajan suostumisen siihen, jolloin vastapuhelu käsitellään vastaanottajalta tilattuna puheluna. Siitä peritään lisämaksu, joka vastaa radiopuhelun 1 min-maksua (ilmoitusmaksu). Mikäli vastaanottaja tiedusteltaessa kieltäytyy maksamasta vastapuhelua lisämaksuineen, ja tilaaja siitä huolimatta haluaa puhelun yhdistettäväksi, puhelu käsitellään tilaajalta lähtöisin olevana radiopuheluna. Maksu radiopuhelusta ja ilmoitusmaksu peritään tällöin tilaajalta. Jos tilaaja luopuu puhelusta, häneltä peritään kuitenkin ilmoitusmaksu. Radiopuheluna välitettyyn vastapuheluun voidaan liittää puheluilmoitus, jolloin vastapuhelusta menevää ilmoitusmaksua ei peritä. Lisämaksu peritään tällöin eri tapauksissa ainoastaan puheluilmoituksesta.

MAKSUT LAIVARADIOPUHELUISTA

I. Rannikko- ja lankamaksut ¹⁾ Suomen, Norjan, Ruotsin tai Tanskan rannikkoasemien kautta välitetyistä puhelusta eri aaltoluokilla:

	VHF		MF		HF Alue I		HF Alue II	
	3 min.	1 min.	3 min.	1 min.	3 min.	1 min.	3 min.	1 min.
Pohjoismaisen (suomalaisen, norjalaisen, ruotsalaisen tai tanskalaisen) rannikkoaseman kautta	kfr. mk	kfr. mk	kfr. mk	kfr. mk	kfr. mk	kfr. mk	kfr. mk	kfr. mk
A. Suomalainen laiva suomalaisen rannikkoaseman kautta Suomeen	2,10	0,70	3,00	1,00	6,57	2,19	10,68	3,56
B. Pohjoismaisen laiva rannikkoaseman maahan	1,80	2,46	0,60	0,82	2,55	3,48	0,85	1,16
C. Pohjoismaisen laiva muuhun pohjoismaahan kuin välittävän rannikkoaseman maahan ²⁾	2,85	3,90	0,95	1,30	3,60	4,92	1,20	1,64
D. Pohjoismaisen laiva muuhun maahan kuin pohjoismaihin ³⁾	1,35	1,86	0,45	0,62	2,10	2,88	0,70	0,96
E. Muu kuin pohjoismaisen laiva rannikkoaseman maahan	3,75	5,13	1,25	1,71	5,10	6,99	1,70	2,33
F. Muu kuin pohjoismaisen laiva muuhun kuin rannikkoaseman maahan ³⁾	2,25	3,09	0,75	1,03	3,60	4,92	1,20	1,64

¹⁾ Näihin maksuihin lisätään laivamaksu

²⁾ Nämä maksut sisältävät lankamaksusuutena 1,50 kfr. (2,05 mk)/min.

³⁾ Tähän maksuun lisätään lankamaksu tavallisesta tai pikapuhelusta rannikkoaseman ja asianomaisen maan puhelinverkostoon kuuluvan toimipaikan välillä (F-tapauksessa ei pikapuheluna Pohjoismaihin)

	VHF		MF		HF Alueet I ja II	
	3 min.	1 min.	3 min.	1 min.	3 min.	1 min.
II. Suomalaisen laivan laivamaksu	kfr. mk	kfr. mk	kfr. mk	kfr. mk	kfr. mk	kfr. mk
	1,20	1,65	0,40	0,55	1,80	2,46
					0,60	0,82
					3,00	4,11
					1,00	1,37

KUULUVATKO PORIN LYHYTAALTO- LAHETYKSET MERILLÄ?

Siinä kysymys, johon useimmilla kauppalai-
vassissa palvelevilla radiosähkötäjillä on varmaan yhä
jos toistakin sanottavana — eikä aina pelkkää
hyvääkään. Tuohon kysymykseen on tässä aikojen
kuluessa saatu monenmoista vastausta aina
ylystyskirjeistä tulikivenkatkuisiin vuodatuksiin,
kaikissa aina siteeksi asiakin. Muutamat radio-
sähkötäjät ovat jatkuvasti jaksaneet muistaa Yleis-
radiota asiallisilla ja tunnollisesti tehdyillä kuulu-
vuusraporteilla, heille kiitos kärsivällisyydestä. Kai-
kenkaikkiaan ovat merialueilta saadut kuuluvuus-
tiedot kuitenkin liian satunnaisia ja hataria.

Yleisradion mittausasema saa viikottain ja kuu-
kausittain useilta Euroopan mittausasemilta ja
myös Pohjois-Amerikasta kuuluvuusraportteja, joi-
den perusteella pysytään melko hyvin perillä ly-
hytaaltolähetyksen häiriötilanteesta ja kuuluvuudesta
tietyissä mantereiden pisteissä. Tässä suhteessa
jää kuitenkin useille vilkkaastikin liikennöidyille
merialueille valitettavasti aukkoja, joiden täyt-
tämiseen kaivattaisiin kuuntelijoiden apua. Parhaan
tuen näissä kuuluvuustiedoissa voivat luonnollisesti
antaa ammattimiehinä radiosähkötäjät.

Entä olisiko tuollaisten kuuluvuustietojen Yleis-
radiolle lähettämisestä mitään hyötyä? Ainakaan
suuria ja nopeita muutoksia ei kukaan voi mennä
lupaamaan. Mutta onhan toki pientenkin paran-
nusten tai edes huononnusten estämisen ensimmäi-
senä edellytyksenä todellisen tilanteen tunteminen.
Vaikka uusia lähettämiä ja anteneja Poriin tai pe-
rääntä uutta lyhytaaltoasemaa saadaan ilmeisesti pit-
kään odottaakin on sentään antennien, kanavien
ja lähetyksien oikealla valinnalla tehtävissä jat-
kuvasti yhtä jos toistakin.

Yleisradiotoiminnalle varatuilla lyhytaaltoalueil-
la vallitsevassa tunkoksessa on enää harvoin mah-
dollista löytää vapaata kanavaa jollekin lähetyksel-
le, on vain pyrittävä valitsemaan pienin paha eli
vähiten häiritsevä vaihtoehto. Kaikessa tässä on luot-
tettavilla kuuluvuustiedoilla suuri merkitys. Mutta
kuten tuli sanottua, ihmeitä ei sentään naida odot-
taa...

Luotettavuuden lisäksi vaaditaan hyviltä kuulu-
vuustiedoilta säännöllisyyttä, jatkuvuutta ja tuo-
reutta. Jotta toisaalta kuuluvuustietojen antaminen
nimenomaan radiosähkötäjiltä kävisi mahdollisim-
man vaivattomasti on tarkoitus pyytää nämä tie-
dot sellaisessa muodossa, joka vaatii mahdollisim-
man vähän kirjoitustyötä ja sitäkin mahdollisim-
man harvoin, mutta toisaalta kyllä edellyttää am-
mattimiehen harkintakykyä yhteenvedon tekemisessä.
Lähtökohdina on noin kuukauden ajanjakso,
mieluummin kalenterikuukausi. Lähetys joka on
yli puolet tästä ajasta tai puolet satunnaisista
kuuntelukerroista ollut kuuluvuudeltaan tyydyttä-
vä tai parempi määritellään "kuunneltavissa olleeksi".
Kuuluvuuden vaihdellessa suuresti edellytetään
lisäksi, ettei huonoa kuuluvuutta ole saanut olla
yli neljäsosaa ajasta. Harvemmin, vain ajoittain
kuuluvissa olleet lähetykset ilmoitetaan suluis-
siksi kun niiden kuuntelulla on ollut jotakin
merkitystä esimerkiksi ainoana tai varamahdolli-

QSAQRMQRNQSBBQRKQPRR

Oy Yleisradio Ab on lähettänyt laivaradiosäh-
kötäjille kirjeen, jossa se pyytää säännöllisiä kuulu-
vuusraportteja. Toimitus käväisi Yleisradiossa
diplins. O. Koskenniemmen luona hiljattain ja tuli
vakuuttuneeksi siitä, että lyhytaaltotoimintaa to-
della pyritään siellä kehittämään.

Radiosähkötäjiltä saapuneista raporteista ollaan
kiitollisia ja niitä ei panna tutkimatta paperiko-
riin, niin kuin jotkut ovat epäilleet. Raporteista
laaditaan kuukausittain mm. yhteenvetotaulukko
ja niiden perusteella pyritään lähetyksia ja taa-
juuksia järjestelmään. Lehdellemme lähetetään
kuukausittain tällainen yhteenvetotaulukko nimel-
tä Poriin lyhytaaltolähetyksen kuuntelumahdollisuu-
det ja yritämme julkaista niitä aina joskus lehdes-
sä. Toivottavasti ne osaltaan auttavat kuuluvuus-
raporttien laadinnassa. Yleisradiossa ollaan nimit-
tään kiinnostuneita nimenomaan kuuluvuusoloissa
tapahtuvista muutoksista ja aikaisempi yhteenveto
ilmeisesti muodostaa hyvän vertailukohteen. Vaik-
ka muutoksia ei havaitakaan, on säännöllinen rap-
ortointi silti paikallaan, sillä se lisää taulukoiden
luotettavuutta. Nykyiset taulukotkin ovat verrat-
tain luotettavia, mutta niissä on pahoja aukko-
paikkoja, koska kaikilta merialueilta ei ole rap-
ortteja lähetetty.

Lyhytaaltotoiminta ei polje paikallaan. Siitä
saimme juuri selvän osoituksen, kun Yleisradiossa
päättiin aloittaa koelähetykset kello 2000—2030
GMT taajuuksilla 9550 kHz ja 15185 kHz. Eri-
tyisesti tästä koelähetyksestä toivotaan kuuluvuus-
tietoja ja samalla mielipiteitä siitä, toivotaanko
näiden lähetysten jatkumista säännöllisinä.

Porin lyhytaaltoasemaan kohdistetun kovan mut-
ta asiallisen arvostellun vastineeksi luvattiin Yleis-
radiosta lehtemme seuraavaan numeroon asemaa
ja sen teknillisiä ongelmia koskeva kirjoitus. Se
lienee kiinnostavaa luettavaa meille kaikille.

Laivasähkötäjille tarjoutuu tässä tilaisuus ver-
rattain pienin uhrauksin auttaa kaikkia merenkul-
kijoita ja ulkomailla asuvia Suomen lähetysten
kuuntelijoita. On itsestään selvää, että ilman näitä
uhrauksia emme voi edes toivoa mitään parannuk-
sia lyhytaaltolähetyksen kuuluvuuteen.

suutena. Kuuntelupäivien summittainen lukumää-
rä on myös tärkeä tieto.

Toivottavasti kukaan ei säikähdä ylläolevasta.
Tarkoitus ei suinkaan ole vaatia yksityiskohtai-
sten muistiinpanojen tekoa ja monimutkaisia ti-
lastomatemaattisia laskutoimituksia. Muistin va-
rassa päässä tehty yhteenveto menneen kuukauden
kokemuksista riittää mainiosti, kunhan arviointien
pohjana ovat tässä esitetyt periaatteet. Tietysti
kaikki tarkemmatkin tiedot ovat tervetulleita, mut-
ta eivät välttämättömiä. Näitä kuuluvuusraportteja
varten tullaan radiosähkötäjille jakamaan valmi-
ita kaavakkeita, joiden sisältöön ja muotoon ehkä
voidaan vielä tehdä muutoksia ja parannuksia mah-
dollisten ehdotusten perusteella.

PORIN LYHYTAALTOLÄHETYSTEN KUUNTELUMAHDOLLISUUDET

Huhtikuu 1968

Alue	Taajuus	Lähetyisaika SA = GMT + 2h				
49 m	6120 kHz	0600—1200	1200—1310	1400—1800	1800—2400	
31 m	9550 kHz	0800—0820	1200—1310	1415—1715	1800—2030	
25 m	11805 kHz	0800—0820	1200—1310	1415—1715	1800—2030	
19 m	15155 kHz 15185 kHz		1200—1400	1415—1715	1800—2030	2300—2400
Vastaanottoaikka		Kuunneltavissa olleet aaltoalueet				
Skandinavian keskiosa ja Itämeren pohjoisosa		49	49,31	49,31		
Itämeren eteläosat ja Pohjois-Saksa		31(49)	31	31	(31)	
Pohjanmeri, Englanti ja Euroopan länsiosa		31(49)	19,31	31	19(31)	
Euroopan keskiosa		31	31,19	31	19(31)	
Euroopan eteläosat, Välimeri ja Pohjois-Afrikka		(31)	(19)	(31)	(19)	
Mustameri ja Lähi-Itä						
Atlantin pohjoisosa: itä länsi		31	19(31)	(31) (19)	19 (19)	
Pohjois-Amerikan itäosa				19	(19)	
Pohjois-Amerikan länsiosa						
Keski-Atlantti						
Muut kaukoalueet: itäiset läntiset						

Täytetyt kaavakkeet, kuin myös mahdolliset muut tätä asiaa koskevat tiedot ja kyselyt pyydetään toimittamaan tavalla tai toisella osoitteeseen

Oy. YLEISRADIO Ab.

Mittausasema

Päijänteentie 18

Helsinki 55

JK. Älkää nyt ihmeessä ihan kaikki raportteja lähettäkö, me hukumme täällä jo muutenkin papereihin, säännöllisiltä kuuntelijoilta saadut raportit riittävät.

ONNITTELEMME

A. Österman

T. E. Rosnell

A. I. S. Ekholm

K. O. Uotila

Heinäkuun 10 päivänä 1968 täyttää 60 vuotta radiosähköttäjä Algot Österman. Hän on syntynyt Hangossa. Käytyään keskikoulun Hangon ruotsalaisessa yhteiskoulussa 1925 hän suoritti II luokan kansainvälisen radiosähköttäjän tutkinnon 2. 7. 1930, jolloin liittyi jäseneksi Suomen Radiosähköttäjälittoon. I luokan radiosähköttäjän tutkinnon hän suoritti 8. 2. 1933. Laivaradiosähköttäjänä hän on toiminut vuosina 1930—35 seuraavissa laivoissa: Minerva, Gantoise, Winha ja Wilke sekä 1947 Olivia. Vuosina 1935—47 hän toimi radiosähköttäjänä Hangon rannikkoradioasemalla. Vuodesta 1948 lähtien hän on edelleenkin radiosähköttäjänä s/s Kungsössä.

Toukokuun 6 päivänä täytti 50 vuotta Merenkulun Työntajaliiton toimitusjohtaja, merikapteeni Toivo Emil Rosnell Helsingissä. Hän on syntynyt Turussa. Merille hän läksi vuonna 1937 kuunarilaiva Fridborgissa ja suoritti yliperämies-tutkinnon 1946 ja merikapteenin tutkinnon 1952. Merenkulun Työntajaliiton ja Suomen Laivanvarustajain Yhdistyksen asiamieheksi hän tuli vuonna 1956 ja nimitettiin Merenkulun Työntajaliiton toimitusjohtajaksi vuonna 1967. Sotilasarvoltaan hän on luutnantti.

Lehtemme esittää parhaimmat onnentoivotuksensa, joskin valitettavasti näin myöhästyneenä.

Toukokuun 24 päivänä 1968 täytti 50 vuotta radiosähköttäjä Seppo Salo. Hän on syntynyt Mikkelissä. Ylioppilaaksi hän tuli Mikkelin lyseosta 1938. Kansainvälisen II luokan radiosähköttäjän tutkinnon hän suoritti 19. 3. 1941 ja I luokan tutkinnon 6. 4. 1955. Posti- ja lennätinlaitoksen lennätinteknikon tutkinnon hän suoritti 1943. Suomen Radiosähköttäjäliton jäsenenä hä non ollut 20. 3. 1941 alkaen. Vuosina 1943—48 hän toimi laivaradiosähköttäjänä yli 4 vuotta seuraavissa laivoissa: Zilos, Veli Ragnar, ja Esbjörn. Vuonna 1945 hän toimi 6 kk ajan radiosähköttäjänä poliisiradiossa. Käynyt UK:n 1941—32. Talvisodassa

hän toimi radioaliupseerina, jatkosodassa 1941—43 radiosähköttäjän tehtävissä eri ilmailuviestiasemilla. Vänr. 1942. Luutn. 1945. Lokakuusta 1948 alkaen hän on toiminut radiosähköttäjänä Helsingin radioasemalla Keimolassa.

Kesäkuun 22 päivänä 1968 täyttää 50 vuotta radiosähköttäjä Alf Igor Sigismund Ekholm. Hän on syntynyt Helsingissä. Suorittuaan keskikoulututkinnon Opistolassa Helsingissä 1939 hän suoritti kansainvälisen II luokan radiosähköttäjän tutkinnon 6. 7. 1940, jolloin liittyi jäseneksi Suomen Radiosähköttäjälittoon. I luokan radiosähköttäjän tutkinnon hän suoritti 15. 11. 1960. Puolustuslaitoksen palveluksessa hän oli sotilasmestarina vuosina 1940—44 ja poliisiradiossa 1945. Laivaradiosähköttäjänä hän on toiminut vuosina 1946—1960 seuraavissa laivoissa: Nina, Inga, Greta, Ingerois ja Myllykoski yhteensä yli 14 vuotta. Vuoden 1961 alusta lähtien hän on toiminut Merenkululaitoksen palveluksessa aluksi jäänmurtaja Karhun ja viimeksi jäänmurtaja Tarmon radiosähköttäjänä.

Heinäkuun 29 päivänä 1968 täyttää 50 vuotta lentosähköttäjä Kosti Olavi Uotila. Hän on syntynyt Messukylässä. Keskikoulun hän kävi Tampereen klassillisessa lyseossa 1936. Kansainvälisen II luokan radiosähköttäjän tutkinnon hän suoritti 31. 3. 1939, jolloin liittyi jäseneksi Suomen Radiosähköttäjälittoon. I luokan radiosähköttäjän tutkinnon hän suoritti 15. 10. 1942. Laivaradiosähköttäjänä hän toimi 1939—41 s/s Taurissa 2 vuotta. Hän on käynyt viestikurssin ja AUK:n 1938. Talvisodan aikana hän toimi kauppalaivoissa radiosähköttäjänä ja jatkosodassa radiosähköttäjänä ilmailuviestiasemalla. Ylikers. 1943. Vuosina 1944—46 hän toimi viestitekniikkona Posti- ja lennätinlaitoksessa. Liiton hallituksen varajäsenenä hän oli vuosina 1944—46. Maaliskuusta 1946 alkaen hän on toiminut lentosähköttäjänä Aero Oy:ssä.

SR:n TOIMINTAA JA TIEDOTUKSIA

1. 4. 1968 — 31. 5. 1968

Liiton hallituksen kokouksia on pidetty 26. 4 ja 28. 5. 1968.

Radiosähkötäjä Olavi Erik Makkonen, joka erotettiin liitosta 1. 11. 1967, on hyväksytty uudelleen Suomen Radiosähkötäjäliiton jäseneksi 1. 4. 1968 entisellä jäsennumerolla 590.

Radiosähkötäjä Viljo Emil Mäkelä, joka erotettiin liitosta 1. 11. 1967, hyväksyttiin uudelleen Suomen Radiosähkötäjäliiton jäseneksi 1. 4. 1968 entisellä jäsennumerolla 338.

Radiosähkötäjä Tor-Leif Bruno Wikberg, joka erotettiin liitosta 28. 10. 1960, hyväksyttiin uudelleen Suomen Radiosähkötäjäliiton jäseneksi 22. 4. 1968 entisellä jäsennumerolla 782.

Radiosähkötäjä Pertti Ensio Taskinen, joka erotettiin liitosta sääntöjen 9 §:n nojalla 1. 1. 68, hyväksyttiin uudelleen jäseneksi Suomen Radiosähkötäjäliittoon 6. 5. 1968 entisellä jäsennumerolla 891.

Toukokuun 15 päivänä 1968 päättyivät Posti- ja lennätinhallituksen järjestämät 34. kansainväliset radiosähkötäjäkurssit Helsingissä. Kurseilla oli alunperin 40, mutta loppuvaiheessa 35 oppilasta. Näistä saivat II luokan kansainvälisen radiosähkötäjän pätevyystodistuksen 31 radiosähkötäjää, jotka hyväksyttiin 15. 5. 1968 Suomen Radiosähkötäjäliiton jäseniksi seuraavilla jäsennumeroilla:

Matti Juhani Aartila 1225, Valto Otto Heikkinen 1226, Jorma Heinonen 1227, Lasse Eino Holm 1228, Pentti Tapani Ilppola 1229, Raimo Antero Itkonen 1230, Risto Aaro Olavi Jalkanen 1231, Aarno Mauri Karhu 1232, Heikki Juhani Kekäläinen 1233, Raimo Johannes Korhonen 1234, Seppo Antero Kääriäinen 1235, Seppo Sakari Laine 1236, Hannu Markus Leppänen 1237, Pirkko Liisa Mertanen 1238, Eero Aulis Miettinen 1239, Markku Veikko Mustonen 1240, Reima Aulis Määttä 1241, Marja-Liisa Neuvonen 1242, Markku Erik Nurmi 1243, Jouko Antero Nuutinen 1244, Juha Yrjänä Pajunen 1245, Harri Juhani Pennanen 1246, Tapio Matti Räsänen 1247, Antti Sakari Sipilä 1248, Christer Fredrik Snellman 1249, Pertti Olavi Soinoja 1250, Jouko Tapio Suominen 1251, Jarmo Juhani Tikkanen 1252, Tero Juhani Tuomisaari 1253, Tuomo Olavi Uddström 1254, Sten-Johan Goodfrey Weckman 1255.

Liiton jäsenkirjojen jakotilaisuudessa luovutettiin liiton lahjana radiosähkötäjä Matti Juhani Aartialle, joka oli näiden radiosähkötäjäkurssien paras oppilas, liiton kultainen jäsenmerkkisormus tunnustukseksi hänen hyvästä suorituksestaan.

Radiosähkötäjä Pertti Juhani Seitamaa, joka suoritti II luokan kansainvälisen radiosähkötäjän pätevyystutkinnon 29. 5. 1968 hyväksyttiin mainittuna päivänä Suomen Radiosähkötäjäliiton jäseneksi jäsennumerolla 1256.

Radiosähkötäjä Reijo Eino Ilmari Virtanen, joka erotettiin säänt. 9 §:n nojalla liitosta 1. 1. 1968, hyväksyttiin uudelleen Suomen Radiosähkötäjäliiton jäseneksi 24. 5. 1968 entisellä jäsennumerolla 893.

Radiosähkötäjä Raimo Veikko Antero Taimistole, jäsennumero 927, on myönnetty hänen toiselle toimialalle siirtymisen johdosta pyytämänsä ero Suomen Radiosähkötäjäliitosta 27. 5. 1968.

Radiosähkötäjä Leena Annikki Mäkeläiselle (o.s. Holopainen) jäsennumero 1063, on myönnetty hänen toiselle toimialalle siirtymisen johdosta pyytämänsä ero Suomen Radiosähkötäjäliitosta 28. 5. 1968 alkaen.

Teknikko, radiosähkötäjä Jorma Antero Maunulalle, jäsennumero 463, on myönnetty hänen pyytämänsä ero Suomen Radiosähkötäjäliiton jäsenyydestä 31. 12. 1968 alkaen.

Radiosähkötäjä Vilho Erkki Mersälälle, jäsennumero 242, on myönnetty hänen pyytämänsä ero Suomen Radiosähkötäjäliiton jäsenyydestä 31. 12. alkaen.

Merenkulun työntekijä- ja työnantajajärjestöt ovat käyneet neuvotteluja varatuomari Keijo Lünamaan kanssa huhtikuun 8 ja toukokuun 7 päivänä n.s. vakauttamissopimuksesta. Merenkulkijajärjestöjen taholta on esitetty neuvotteluissa, että ensin olisi päästävä sopimukseen tullilain ja tullisäännösten muuttamisesta, merimiesten vuosilomapalkkaan sisältyvän vapaan asunnon ja ravinnon vastikkeen tarkistamisesta ja merimiesten lomamatkakustannuksiin liittyvistä uudistuksista sekä merimieslain 26 §:ssä tarkoitettujen vapaata kotimatkaa koskevien säännösten tarkistamisesta. Neuvottelut jatkuvat.

Huhtikuun 16 päivänä kävivät liiton edustajat Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeri Aitton luona kiirehtimässä radiosähkötäjien koulutuksen uudelleen järjestämistä. Ministeriölle osoittamassaan kirjeessä liitto viittasi radiosähkötäjien koulutustoimikunnan vuonna 1965 valmistuneeseen mietintöön, jossa toimikunta pitää välttämättömänä että radiosähkötäjien tilapäinen koulutus järjestetään kiireellisesti vakinaiselle kannalle perustamalla Valtion radiosähkötäjäopisto, joka tulisi Ammattikasvatushallituksen alaisuuteen. Lisäksi totesi liitto kirjeessään, että radiosähkötäjien koulutustoimikunnan mietinnön mukaisen koulutuksen toteuttamisen esteenä on tähän saakka ollut se, että kysymys ammattikoulutuksen siirtämisestä Kauppa- ja teollisuusministeriön alaisuudesta Opetusministeriön alaisuuteen on ollut avoimena. Kun tämä kysymys on nyt ratkennut, ei se enää ole esteenä radiosähkötäjien koulutuksen siirtämisessä Opetusministeriön alaiselle Ammattikasvatushallitukselle.

Ministeri Aitto lupasi ryhtyä hoitamaan asiaa niin, että radiosähkötäjien koulutuksen vakinaistaminen toimikunnan ehdottamalla tavalla voitaisiin toteuttaa niin pian kuin se käytännössä on mahdollista.

Huhtikuun 19 päivänä järjesti liitto radiosähkötäjäkurssilaisille tavanmukaisen tiedotustilaisuuden kahvitarjoiluineen.

jatkuu sivulla 55

Toukokuun 15 päivänä 1968 päättäneen kansainvälisen radiosähköttäjäkurssin oppilaat: Takana vasemmalta: Markku Pasonen, Raimo Korhonen, Valto Heikkinen, Reima Määttä, Jouko Suominen, Tapio Räsänen, Hannu Leppänen, Eero Miettunen, Seppo Laine, Tuomo Uddström, Jouko Nuutinen, Markku Nurmi, Aarno Karhu. Keskirivissä vasemmalta: Juhani Tikkanen, Jorma Heinonen, Marja-Liisa Neuvonen, Sten Weckman, Juha Pajunen, Tapani Ilppola, Tero Tuomisaari, Antti Sipilä, Risto Jalkanen, Lasse Holm, Pirkko-Liisa Mertanen. Istumassa vasemmalta: Ville Suomalainen, Pertti Soinoja, Matti Aartia, Raimo Itkonen, Heikki Kekäläinen, Christer Snellman, Seppo Kääriäinen, Harri Pennanen, Markku Mustonen. Kuvasta puuttuvat: Ari Rautiainen ja Pertti Seitamaa.

Helsingin Radiosähköttäjäkurssi n:o 34 esittäytyy

AARTIA, Matti

"Ai sä sait 5, mä otin 10." Harjoitteli ranteen remputusta jopa ruokajonossakin. Kurssin ensimmäinen sekä aakkosissa että numeroissa.

HEIKKINEN, Valto

Rauhallinen Lapin Kullasta pitävä Pohjan poika, joka innostui kerran valssailemaan Adventtikirkon vintillä.

HEINONEN, Jorma

Toteutti syyspuolella viisipäiväistä työviikkoa, mutta silti matikan kaavat pysyivät päässä.

HOLM, Lasse

Ainut ääni joka vuoden aikana pojan kuultiin lausahtavan, oli pikkujouluissa kuultu epämääräinen "YÖK".

ILPPOLA, Tapani

Tuntee pimeässäkin joka tolpan väliltä Hki-Joensuu. Koki kovan nyrkkeilymatzin, hammaslensi.

ITKONEN, Raimo OH2EH/6YH

Ammattilais-amatööri, joka metsästeli DX:iä aamuyöhön asti, mutta saipa poika ensimmäisenä ensimmäisen luokan.

JALKANEN, Risto

Kyllä kaikille tuli selväksi kuka myös sai ensimmäisen luokan, liekö ollut Orimattilalla mitään osaa siihen. Entäs tekniikan luokka, Kalle?

KARHU, Aarno

Koomisten lahjojensa ansiosta olisi Nalle sopinut paljon paremmin teatterikouluun. Silloin ei olisi tarvinnut pelätä tekniikan kokeita niskakipujen takia.

KEKÄLÄINEN, Heikki OH2BJC

Kova poika säästämään, säästi toisen luokankin aivan viime tippaan ja yleensäkin viimeistä tippaa.

KORHONEN, Raimo

Selvisi papukaijosten varjolla 'kaikesta'. Ainut kurssilainen, jolla oli laivapaikkoja jonossa, koska äidilläkin oli tuttuja ja isä vanha merenkulkija.

KÄÄRIÄINEN, Seppo ex hami

Tutuimmat lyhenteet olivat RT ja RLK. Taka-penkin naurukerhon johtaja.

LAINE, Seppo

"On kunniakasta kaatua Mannerheimintielle". Ihaili rajattomasti rautakitaralankamusiikkia, Aku Ankkaa ja M. A. Nummista.

LEPPÄNEN, Hannu OH1LK

Tosikko toist puolt jokkee: "Ai mitä sä sanoit, sanos vielä kerra". Varustuksena tekniikan kokeissa oli läikkyvä vesilasi.

MERTANEN, Pirkko

Kurssimme autotyttö. Pirkko ennen TFC:n käy, tännön koetta: "Voi kuulkaa mä oon käynyt tänä aamuna ainakin viis kertaa vesikissä."

MIETTUNEN, Eero

Otti kurssin hyvin tunnollisesti ja onnistuikin saamaan kaikista labroista a:an, siksiäpä aukei paikka postitoimistossa.

MUSTONEN, Markku

Onnistui täydellisesti hämäämään kurssilaiset ukkomiehisiydellään. Onnistui tekniikassa etupenkistä huolimatta.

MAÄTTÄLÄ, Reima

Uskoi Arskan neuvoihin, johtuikohan kramppi sokeasta taluttajasta. Illalla hilpeänä, muttei aamulla kalpeana.

NEUVONEN, Marja-Liisa

Mallu tuli tunnetuksi paljon puhuttujen pikkujoulujen järjestäjänä. Juhlien motoksi muodostui: nyt lähde nostelemaan, koska meillä ei ole enenkään...

NUUTINEN, Jouko

Nuutinen Alajoelta: "Mistäs se oikein johtuu kun Te annatte aina i:n, kun Juhari antaa a:n." A: "Öh öh, tuota".

NURMI, Markku

Flekkurti salaa "sitä liikennettä" pari kertaa kuukaudessa Björneborgin reissuilla, ja tuntuipa Tanskanenkin olevan tyytyväinen.

PAJUNEN, Juha

Kurssin komea upseeri, josta syystä pääsi jopa luokanvanhimmaksi. Ihastui kissannahkaan 21 V:ssä. Opetti matikkaa heikommilleen.

PASONEN, Markku OH2BIY

Aloitti työpäivänsä jatkuvasti 15 minuuttia myöhemmin kuin toiset. Syynä tähän oli kai kurssin aikana tapahtunut rengastus.

PENNANEN, Harri OH6YF

"Pistä paperi, lainaa kynä, anna kessu". Saapui aamuisin psykologian luennoilta silmät ristissä.

RAUTIAINEN, Ari

Taisipa Arska uskoa itsekin omat juttunsa. "Nääs kato viime yönä meikä poikia..."

RÄSÄNEN, Tapio

Omasi kurssin persoonallisimman antotyölin jo-hon tuntuivat herrat Halonen ja Eskolakin olevan tyytyväisiä.

SEITAMA, Pertti

Ansaitti tupakkarahojaan myymällä tietojaan. Hallitsi lokametreit.

SIPILÄ, Antti

Onnistui parhaiten piirtäessään karikatyyriä opettajista.

SOINOJA, Pertti

Kurssin huolettomin huuliveikko, jonka huulenhaittoa ei moni kuullut. Hyvä kitaran näppäilijä. SNELLMAN, Christer OH2BEF

Kun kello löi 12, lähti Snellu hakemaan postiaan Ruoholahdenkadulta. Tälle reissulle jäi myös pari automaattiavainta.

SUOMALAINEN, Ville

Ville ja Villen merimiesjutut keräsivät aina puoli kurssia ympärilleen. Kurssin sisukkaita yrittäjiä ja matemaattinen ihmelapsi.

SUOMINEN, Jouko OH5XJ

Kurssin huumorintajuisin, aina jekkuja mielessä. Kävelytti kansaa portaissa, värväsi työpaikkoja Ruotsista, ja mitäpä olisikaan tullut ilman Kustaan ystävyys- ja avunantosopimusta.

TIKKANEN, Juhani

Elcli omien ympäröiden ja runojen parissa. Ajatukset ehkä hyviä jos vain olisivat kuuluneen johonkin.

TUOMISAARI, Tero

Kvi tarkistamassa kurssilta seuraavan lomapäivän. Vietti aikansa joko englannin parissa tai sitten "ryhmäruoholahden" seurassa. Vektoriboy.

UDDSTRÖM, Tuomo

Kokeilija ja keksijä, joka kokeili kuulokkeista magnetoinnin pois. Tunnollinen kuuntelija.

WECKMAN, Sten OH2BHH

Jatko Halmeen antamaa luottamustehtävää tilaten alennuslippuja Pietarsaareen.

jatkoo sivulta 53

Oy Sea-Import Ab:n varsinainen yhtiökokous pidettiin 24. 4. 1968 Helsingissä. SR:ää edusti liiton puheenjohtaja Nuotio. Liiton edustajiksi yhtiön johtokuntaan valittiin varsinaiseksi jäseneksi Erkki Koivisto ja varajäseneksi asiamies Bertel Österlund. Liiton osuus yhtiön vuoden 1967 voit-tovaroista oli 2.173 mk. Osinkona jaettiin 10 % osakepääomasta, jonka mukaan liiton osuus oli 750 mk.

Radiotelegrafistforeningen af 1917, joka edustaa tanskalaisia radiosähköttäjiä, on 9. 5. 1968 aloittanut laivaradiosähköttäjiä koskevan lakon niissä tanskalaisissa laivoissa jotka olivat tällöin Tanskan satamissa ja jotka myöhemmin saapuvat tanskalaisiin satamiin. Samana päivänä aloitti myös Tanskan perämiesjärjestö perämiehiä koskevan lakon.

Toukokuun 24 päivänä Tanskan valtiopäivien vahvistamalla lailla nämä lakot kuitenkin lopetettiin ja sekä radiosähköttäjiä että perämiehiä edustavat ammattiliitot samoin kuin varustamot pakotettiin aloittamaan jälleen neuvottelut kolmen vä-

litysmiehen johdolla. Valitamme, että Tanskassa jälleen on valtiovalta katsonut aiheelliseksi puuttua työmarkkinajärjestöjen väliseen työtaisteluun.

Helsinki 31. 5. 1968

Tj

Toukokuun 16 päivänä 1968 pidettiin Yleisradiossa merimiesohjelmatoimikunnan kokous jossa käsiteltiin vuoden 1967 toimintaa ja niitä muutoksia ja lisäyksiä joita tässä ohjelmassa pitäisi vastaisuudessa ottaa huomioon. SR:ää edusti tilaisuudessa toiminnanjohtaja.

Suomen Merivakuutusyhdistys on ilmoittanut perustavansa Merimiesten Tapaturmanvittelukunnan, jonka jäseniksi kutsutaan merenkulun työmarkkinajärjestöjen edustajia. SR:n edustajiksi mainittuun tapaturmanvittelukuntaan on liitto ehdottanut toiminnanjohtaja Erkki Koivistoa ja hänen varamieheksensä asiamies Bertel Österlundia.

Toukokuun lopussa lähetti liitto sekä laiva- että vapaina oleville jäsenille tällöin valmistuneen uuden työehtosopimuksen. Samassa kirjeuoressa lähetettiin uudet ohjeet ja hinnat kukkavälitystä varten.

Hannu Leppänen
Yliopistonk 41 C 52
TURKU

TOIMIPAIKKOJEN VAIHDOKSET 17. 3. — 31. 5. -68

17.3.-68	Hans Boeltzig	ma Monsun
26. „ „	Hannu Niemelä	ma Ronny
14.-68	Raimo Pohjanlahti	ma Esso Nordica
1. „ „	Gun Ahtola	ma Traneland (ruots.)
4. „ „	Ensio Kauppila	ma Herakles
„ „ „	Leo Lövgren	ha Aallotar
„ „ „	Leevi Rintala	ma Arkadia
„ „ „	Aarre Sihvo	ma Tervi
5. „ „	Risto Alanne	ma Finnwood
9. „ „	Kurt Abrahamsson	ha Ålandsfärjan
„ „ „	Kari Koskimäki	ma Wirma
10. „ „	Esko Moilanen	ma Nunnalahti
16. „ „	Matts Appel	ma Bore V
17. „ „	Jarmo Tuuva	ha Kari Ragnar
18. „ „	Kurt Svahnström	ma Holmia
19. „ „	Heikki Hukkanen	ma Finnbirch
„ „ „	Pekka Husgafvel	ma Ragny
20. „ „	Olavi Hämäläinen	ma Tyysterniemi
„ „ „	Heikki Penttinen	ma Finnkraft
„ „ „	Pekka Uotila	ma Cherlie
22. „ „	Aarno Suomenniemi	ma Adeny
23. „ „	Väinö Hämäläinen	ma Finnfighter
„ „ „	Erik Lagerroos	ma Berny
„ „ „	Veikko Viljamaa	ma Jurmo
24. „ „	Maire Roos	ma Viking
„ „ „	Pertti Särkkä	ma Palva
25. „ „	Aaro Orpana	ma Lotila
„ „ „	Yrjö Tuominen	ma Clio
26. „ „	Pauli Koskinen	ma Mistral
„ „ „	Pentti Virolainen	ma Tellus
29. „ „	Heikki Gartz	ma Eckerö
„ „ „	Risto Pöllänen	ma Virgo
„ „ „	Paavo Saario	ha Ramsö
„ „ „	Kalevi Silvasto	ma Finnpartner
„ „ „	Lars Zetterberg	ma Kaipola
30. „ „	Lauri Eskola	ha Indus

Paikanhakijoita huhtikuun aikana 50
Paikkoja välitetty huhtikuussa 13

1.5.-68	Mikko T. Koskela	ma Susanna
2. „ „	Matti Kettunen	ma Orion
4. „ „	Pertti Keinänen	ma Finnalpjo
6. „ „	Stig Lindgren	ma Kastelholm
„ „ „	Kauko Salmi	ma Blankaholm (ruots.)
7. „ „	Jukka Heikinheimo	ma Finnforest
„ „ „	Seppo Laine	ha Oulutar
8. „ „	Kurt Forsius	ma Arcturus
„ „ „	Sulo Lehti	ma Clio
„ „ „	Yrjö Lehtimäki	ha Cocolita
10. „ „	Jaakko Heikkinen	ma Finnstar
15. „ „	Aarne Salonen	ma Kronoborg
16. „ „	Raimo Korhonen	ha Verna Paulin
„ „ „	Jorma Kytömaa	ma Wiikinki
15. „ „	Heikki Kemppe	ma Vretaholm (ruots.)
„ „ „	Heimo Kouvo	ha Cocolita
16. „ „	Raimo Leinonen	ma Finnkraft
17. „ „	Sven Selenius	ma Dafny
„ „ „	Harri Soini	ma Olav
„ „ „	Kai Kruunari	ma Gunny
21. „ „	Lauri Kyllönen	ma Iniö
„ „ „	Johan Roos	ma Jenny
22. „ „	Tuula Salminen	ma Pirjo
24. „ „	Harri Lindroos	ha Bore III
„ „ „	Kalevi Silvasto	ma Finnpartner
25. „ „	Juhani Rouhiainen	ma Finn-Enso
27. „ „	Antti Härmä	ma Finnhansa
„ „ „	Matti Ilonen	ha Ostrobotnia
„ „ „	Jouko Nuutinen	ma Dafny
„ „ „	Ensio Rindell	ma Simpele
„ „ „	Erkki Similä	ma Triton
28. „ „	Erkki Palisalo	ha Brettenham
29. „ „	Hannu Leppänen	ha Jytte Paulin
„ „ „	Pentti Nokelainen	ma Finnpartner
30.5.-68	Lars Höglund	ma Valny
31. „ „	Björn Bergenwall	ma Holmia
„ „ „	Kalevi Greis	ma Titania
„ „ „	Arvo Kinnunen	ma Tellus
„ „ „	Reima Määttä	ma Dalny
„ „ „	Karl-Erik Nyman	ma Signy
„ „ „	Armas Roitto	ma Nina

Paikanhakijoita toukokuun aikana 71
Paikkoja välitetty toukokuussa 22.

Suomen Radiosähköjärjestö r.y.

Postiosoite: Sepäkatu 13, Helsinki 15
Sähköosoite: Radioliitto, Helsinki
Puh. 635 320 toiminn. joht. suoraan 669 868.
Postisäätötili: 7590

Toiminnanjohtaja ja taloudenhoitaja:

Erkki Koivisto
Valkjärventie 15 Laajalahti, puh. 461 447

Puheenjohtaja:

Tarmo Nuotio

Varapuheenjohtaja:

A. Helin

Hallituksen jäsenet:

E. Koivisto, V. Jyvä, P. Siili

Hallituksen varajäsenet:

E. Hallamaa, P. Mervi, B. Osterlund,
T. Kiiski, M. Teriö

"Radiosähköjärjestö"

Vastaava toimittaja: P. Siili, Ida Aalbergintie 3,
B 11, Helsinki 40, puh. 578 869

Ilmoitusten hankkija: Bertel Osterlund
Sepäkatu 13, Helsinki 15, puh. 635 320

Ilmoitushinnat v. 1968 ilmoitus
kerta-

Etusivu ja 1/2-sivu	170.—	10 %:n
1/2-sivu	120.—	alennus
1/4-sivu	75.—	vuosi-il.
1/8-sivu	40.—	moitajille

Ilmoitusten oltava toimituksen käytettävissä 2 viik-
koa ennen kunkin numeron ilmestymistä eli tammi-,
maalisk., touko-, heinä-, syys- ja marraskuun loppu-
puun mennessä.

Tilaushinta mk 10.— vuodelta; irtonumero 2.—